

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru
(judecător Badan-Melnic Eleonora)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
(judecători Iulia Cimpoi, Danilov Aliona și Ion Secrieru)

Î N C H E I E R E

14 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în următoarea componență
Președintele completului
Judecători

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Luiza Gafton

examinând admisibilitatea recursului declarat de Instituția Privată ”Centrul pentru Jurnalism Independent” ,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva Instituției Private ”Centrul pentru Jurnalism Independent” cu privire la încasarea sumei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 noiembrie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, casată hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 11 mai 2017, cu admiterea acțiunii Casei Naționale de Asigurări Sociale împotriva Centrului pentru Jurnalism Independent cu privire la încasarea sumei,

c o n s t a t ă :

La data de 03 noiembrie 2016, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus cerere de chemare în judecată împotriva Centrului pentru Jurnalism Independent cu privire la încasarea datoriei (f.d. 5-7).

În motivarea acțiunii Casa Națională de Asigurări Sociale a indicat că, la 25 iunie 2015, în baza Regulamentului cu privire la prestațiile în sistemul public de asigurări sociale pentru prevenirea îmbolnăvirilor și recuperarea capacității de muncă a asiguraților prin tratament balneosanatorial, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 290 din 19 aprilie 2010, a încheiat cu Instituția Privată „Centrul pentru Jurnalism Independent” Acordul-tip nr. 1520.06/15, pentru realizarea dreptului asiguraților la tratament balneo-sanatorial, în baza căruia pârâtului i s-a repartizat biletul de tratament nr. 21078 la sanatoriul „Codru” pentru perioada 31 iulie 2015 - 17 august 2015, la prețul de 4 640,00 lei.

Reclamantul a invocat că pârâtul a distribuit acest bilet de tratament Tatianeii Corai, care și-a început activitatea ca lucru de bază în cadrul Instituției Private „Centrul pentru Jurnalism Independent” la 1 aprilie 2015, fără a întruni stagiul necesar de șase luni, prin ce au fost încălcate prevederile pct. 48 Regulamentului cu privire la prestațiile în sistemul public de asigurări sociale pentru prevenirea îmbolnăvirilor și recuperarea capacității de muncă a

asiguraților prin tratament balneo-sanatorial, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 290 din 19 aprilie 2010 și ale pct. 3.2 lit. f) Acordul-tip nr. 1520.06/15 din 25 iunie 2015 pentru realizarea dreptului asiguraților la tratament balneo-sanatorial, din care motiv se impune restituirea de către pârât a prețului biletului în cauză.

Reclamantul a mai indicat că, la 12 aprilie 2016, prin scrisoarea nr. 11-03/10-3406 a solicitat pârâtului restituirea benevolă a sumei datoriei, solicitare care nu a avut nici un efect. Prin urmare, Casa Națională de Asigurări Sociale solicită încasarea din contul Instituției Private ”Centrul pentru Jurnalism Independent” în beneficiul său a sumei de 4640 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 11 mai 2017 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d. 56, 60-63).

Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, prin decizia din 31 octombrie 2017, a admis apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale casată hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 11 mai 2017, admisă acțiunea Casei Naționale de Asigurări Sociale împotriva Instituției Private ”Centrul pentru Jurnalism Independent” și a încasată de la pârât suma de 4640,00 lei (f.d. 93-98).

În motivarea soluției sale, instanța de apel a concluzionat că, în rezultatul evaluării informației privind repartizarea biletelor de tratament balneo-sanatorial procurate din mijloacele financiare ale Bugetului Asiguraților Sociale de Stat, pentru persoanele asigurate, s-a constatat că un bilet de tratament în sumă de 4640 lei, eliberat Tatiane Corai a fost distribuit cu încălcarea pct. 47 al Regulamentului cu privire la prestațiile în sistemul public de asigurări sociale pentru prevenirea îmbolnăvirilor și recuperarea capacității de muncă a salariaților prin tratament balneo-sanatorial, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 290 din 19.04.2010, adică a fost eliberat persoanei care activa prin cumul la entitate la momentul utilizării biletului. Prin urmare, s-a constatat că Corai Tatiana pe perioada 31.07.2015 -17.08.2015 la entitatea Instituției private ”Centrul pentru Jurnalism Independent” activa prin cumul, respectiv nu avea dreptul de a beneficia de biletul de tratament la sanatoriul „Codru”.

Instanța de apel a mai menționat că Corai Tatiana a beneficiat de bilet de tratament pe perioada 31.07.2015-17.08.2015, în condițiile în care, la data de 20 aprilie 2016, Centrul pentru Jurnalism Independent a depus la Casa Teritorială de Asigurări Sociale Centru, declarațiile REV de corectare a datelor pentru persoana Corai Tatiana, fiind schimbată categoria de angajare și anume din cumul categoria „23” în lucru de bază categoria „101”, respectiv este evident faptul că aceste modificări au fost efectuate intenționat cu scopul de a beneficia neîntemeiat de biletul de tratament.

Totodată, instanța de apel a concluzionat că, Tatiana Corai a beneficiat de biletul de tratament fără a realiza un stagiu de cotizare de cel puțin 6 luni, contrar prevederilor pct. 3.2 lit. f) din Acordul-Tip nr. 1520.06/15 din 25.06.2015, cât și contrar prevederilor pct. 48 a Hotărârii Guvernului nr.290 din19.04.2010

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 22 decembrie 2017, Instituția privată ”Centrul pentru Jurnalism Independent”, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2017, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 11 mai 2017 (f.d. 101-102).

Verificând argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs, pe baza materialelor din dosar, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Instituția privată ”Centrul pentru Jurnalism Independent” este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 30 ianuarie 2018 Curtea Supremă de Justiție a expediat intimatului o copie a cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii copiei respective (f.d. 108).

Dat fiind faptul că intimatul în termenul acordat nu a depus referință, recursul urmează a fi examinat în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit scrisorii de însoțire nr. 16579 (f.d.99), decizia Curții de Apel Chișinău din 31 noiembrie 2017 a fost expediată în adresa părților la data de 23 noiembrie 2017, astfel recursul depus la data de 22 decembrie 2017 se consideră a fi declarat în termen.

În conformitate cu art. 433 lit. c) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

În speță, recursul a fost înaintat de Instituția privată ”Centrul pentru Jurnalism Independent”, prin intermediul reprezentantului său, directorul executiv, în temeiul procurei nr. 67 din 07.08.2017 (f.d. 103), astfel temeiul stipulat de art. 433 lit. c) Cod de procedură civilă nu are incidență.

Potrivit art. 433 lit. d) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

La caz, completul relevă că nici temeiul prevăzut de art. 433 lit. d) Cod de procedură civilă nu este aplicabil.

Luând în considerare cele constatate supra, completul conchide că recursul nu poate fi considerat inadmisibil în baza temeiurilor enumerate la art. 433 lit. b), c) sau d) Cod de procedură civilă.

În continuare, audiind raportul verbal al judecătorului raportor cu privire la încadrarea celor invocate în recurs în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2)-(4) Cod de procedură civilă, completul constată existența temeiului de inadmisibilitate stipulat la art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă.

Conform art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Potrivit art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;

b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;

c) a interpretat în mod eronat legea;

d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Conform art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Aceste dispoziții legale fundamentează ideea potrivit căreia judecarea recursului exercitat conform Secțiunii a 2-a, Cap. XXXVIII, Cod de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește în exclusivitate probleme de drept material și procedural, verificându-se legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, sarcina instanței de recurs la această etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În speță, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Iar din conținutul cererii de recurs rezultă că, în mare parte, recurentul a reluat criticile formulate în fazele procesuale anterioare, asupra cărora instanța de apel s-au pronunțat cu suficientă putere de convingere, iar invocarea pretinselor încălcări admise de instanța de apel nu sunt suficient de fundamentate și nu au vocația de a conduce la modificarea soluției în prezenta cauză civilă.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac

extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyian contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Din considerentele nominalizate și având în vedere faptul că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor, argumentele principale ale recursului, care sunt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios la judecarea cauzei în ordinea de apel, completul ajunge în mod unanim la concluzia de a considera recursul declarat de Instituția privată ”Centrul pentru Jurnalism Independent” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 433 lit. a) și 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Instituția privată ”Centrul pentru Jurnalism Independent”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Ala Cobăneanu

Judecători

Dumitru Mardari

Luiza Gafton